

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/128/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011003
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123011003.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX na Myjave, trvale bytom C. XXX/X, D. E. na neverejnom zasadnutí dňa 12.12.2023 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. septembra 2023, sp. zn. 7Pp/10/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp/10/2023 zo dňa 14.09.2023 bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 74T/9/2023 zo dňa 11.07.2023.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok a súčasne sa nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 1 (jeden) rok a zároveň sa mu ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. Zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia Okresného súdu Trenčín vyplýva, že samosudkyňa u odsúdeného A. B. konštatuje splnenie všetkých troch základných podmienok na rozhodnutie o podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného. Uvedenými podmienkami sa rozumie v prvom rade vykonanie potrebnej časti z výmery uloženého trestu, čo je podmienkou formálnou, a následne dve materiálne podmienky, ktoré predstavujú plnenie si povinností a správanie sa v rámci výkonu trestu odňatia slobody v ústave a prognóza vedenia riadneho života po prepustení na slobode. So splnením prvej základnej podmienky, tak ako je aj opísaná v sťažnosťou napadnutom uznesení Okresného súdu Trenčín sa dá súhlasiť, nakoľko odsúdený vykonal pomernú časť trestu odňatia slobody, ktorá ho oprávňovala podať si žiadosť o podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Avšak voči splneniu ďalších dvoch materiálnych podmienok na podanie takejto žiadosti a hlavne s argumentáciou samosudcu v sťažnosťou napadnutom uznesení sa súhlasiť nedá.

Opierajúc sa o hodnotenie vypracované riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, som toho názoru, že odsúdený plnil čiastočne program zaobchádzania, kde síce sa u neho nedostatky nevyskytovali, ale voľný čas trávil menej aktívne, resp. pasívne.

Druhou materiálnou podmienkou je „dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode“. Z uvedeného hodnotenia ústavu na odsúdeného vyplýva, že riziko resocializačného zlyhania u odsúdeného je hodnotené ako menej priaznivé, a to s ohľadom na stredné riziko recidívy. Ak k uvedenému prirátame ešte skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti už súdne trestaný, pričom predmetný skutok za ktorým momentálne vykonáva svoj nepodmienečný trest spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za iný trestný čin, nie je daná prakticky žiadna záruka, že prepustením na slobodu bude obvinený viesť riadny život. Nakoľko u menovaného nebola dostatočnou hrozbou skúšobná doba podmiennečného odsúdenia umocnená probačným dohľadom, ktorá by ho tzv. „varovala“ pred páchaním ďalšej trestnej činnosti, nie je daná záruka, že skúšobná doba podmiennečného prepustenia hoc opätovne umocnená probačným dohľadom bude na odsúdeného vplývať tak, aby sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a pozitívne hodnotenia správania odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 2 Z ustanovené § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona vyplýva, že Tr. zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutný predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Záverom by som rád uviedol, že prvoradým kritériom na rozhodovanie o žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdeného je, podľa môjho názoru, hodnotenie ústavu, v ktorom si odsúdený svoj trest vykonáva. Práve hodnotenie je spracovávané ľuďmi, a vychádza z poznatkov ľudí, ktorí denne prichádzajú s odsúdeným do kontaktu a poznajú jeho správanie, osobnosť a vystupovanie aj mimo pojednávaciu miestnosť. Z hodnotenia ústavu odsúdeného vyplýva, že menovaný nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a zároveň podmiennečné prepustenie ústav neodporúča.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody preto Krajskému súdu Trenčín navrhujem, aby uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp 10/2023 zo dňa 14.09.2023 v zmysle ustanovenia § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil a uložil orgánu, proti ktorému rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

K odôvodnenej sťažnosti prokurátora sa odsúdený nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorú mu okresný súd predložil spolu so spisom, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu

predchádzalo. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Z revízneho princípu, uvedeného v ustanovení v § 192 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 189 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že nadriadený súd rozhoduje vždy na základe skutkového a právneho stavu, ktorý tu je v čase jeho rozhodovania a ktorý sa prípadne môže líšiť od stavu, ktorý bol daný v čase vydania napadnutého uznesenia. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že odsúdený A. B. vykonal uložený trest odňatia slobody dňa 30.09.2023 a bol prepustený na slobodu. Táto okolnosť, ku ktorej došlo ešte pred rozhodnutím krajského súdu o podanej sťažnosti prokurátora, preto spôsobuje bezpredmetnosť prvostupňového neprávoplatného rozhodnutia o vyhovení návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody svoje rozhodnutie obmedzil len na zrušenie napadnutého uznesenia postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por., pretože odpadnutím predmetu konania ďalšie rozhodovanie v posudzovanej veci už neprichádza do úvahy.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.